

holdes, indtil Spørgsmaalet, hvis det vertil egter sig, kan blive afgjort ved en almindelig Lov." Hvad denne Paragraph angaaer, troer jeg, saavidt jeg har opfattet denne Lov, at Sædegaardseierne fik Erstatning for de dem dengang paa lagte Byrder, og selv om denne Erstatning ikke dengang var saa fuldstændig, ere de i alt Fald senere bleve fyldestgjorte, navnlig ved Hestebredningsloven, hvorved den paagjældende Byrde gik over paa Communerne uden Erstatning. Men naar der er Tale om, at den Forpligtelse skulde bortfalde, maa der jo ogsaa komme i Betragtning et lignende Forhold lige overfor Kommunen; thi at lægge dette Sprøget holdt over paa Kommunen er at paabrøge den en Byrde, der kræver store Opoffrelser. Og tager man Hensyn til de mange Sogne, der ere i Landet, ville Udgifterne derved vist løbe op til flere 100,000 Rd. Jeg har meent, at hvis man skulde ordne dette Forhold, var det rettest at ordne det ved en særskilt Lov i Forbindelse med de Sager, der staae tilbage, Tiendens Afløsning, Degnetræben o. s. v. En anden Grund, hvorfor jeg har stillet det Forslag, at Udkastets § 32 skulde udgaae, er den, at jeg troer, at skøndt der vel i Loven er sat en Tid, som maa skee for flere kan synes lang nok, nemlig 1865, troer jeg dog ikke, den er tilstrækkelig til at ordne dette vigtige og indgribende Forhold. Hertil kommer endnu, hvad der blev udtalt af den ærede Ordfører med Hensyn til den 7de Landstingsmand for 2den Kreds (Thalvig); da man derved let kan komme ind paa et Standpunkt, som ikke er ønskeligt, naar det hedder: til den Tid skal denne Forpligtelse ophøre og en anden indtræde, thi begge disse Ting kunne jo maa skee vanskeligt finde Sted til samme Tid. Jeg troer derfor, det vil være i Brandforsikringens Interesse, at denne Forpligtelse vedbliver i længere Tid, indtil Forholdet var ordnet med Kommunen, da Brandforsikringens Tary kunde lide ved, at der maa skee ikke paa den Tid, da Forandringen skulde skee, vilde være de nødvendige Slutningsredskaber tilstede. Jeg skal derfor anbefale mit Forslag til det høitærede Things Vedtagelse. Endnu skal jeg udtale nogle Ord med Hensyn til det, jeg først fremførte, at jeg ikke troede, at det var rigtigt at læste denne Byrde over

paa Kommunen. Naar jeg besluttede vil stemme for Loven, gjør jeg det for mit Vedkommende under den Forudsætning, at naar andre lignende Sager skulle ordnes ad Lovgivningens Vej, skal det skee uden Hensyn til nogen Godtgjørelse. Med Hensyn til et Endringsforslag, som jeg har stillet til § 39 under Afstemningspunkt 101, skal jeg tillade mig at bemærke, at ihvorvel jeg troer, at det Forslag, der er stillet af Udvalget, er stillet saaledes, at det skjelnes fuldstændig imellem Eier og Bruger, kan jeg dog — ihvorvel jeg har hørt det ærede juridiske Medlem af Udvalget udtale, at han ikke i denne Henseende nærede nogen Tvivl — ikke Andet end finde, at der kan være Tvivl tilstede, og naar jeg har stillet det Forslag, at der skulde indskydes disse Ord: „uden Hensyn til de Villkaar, hvorpaa Overdragelsen er steet til Andre“, saa er det ikke for at lægge nogen anden Betydning i Loven, men for at gøre den saa tydeligt som muligt, for at der ikke i Fremtiden skal opstaae Dvæstion i den Retning. Jeg forudsætter nemlig ikke for min Deel, at Loven just er saa klar paa dette Punkt; thi der gives mangfoldige Overdragelser, som kunne forståes og udtolkes saaledes, at det vilde blive Brugerens Pligt at udrede disse Omkostninger, hvilket imidlertid forekommer mig ubilligt, for ikke at sige uretfærdigt. Jeg vil nævne et Exempel. Naar en Forpagter eller Leier har et Sted, en Gaard eller hvad det nu er, til Brug, og han da, i det Dieblit, da han skal flytte derfra, skulde anskaffe disse Sprøiter, uden at have nogen Nytte deraf, kunde han maa skee komme til at tage Deel i den samme Beføstning paa det Sted, hvor han flyttede til. Jeg har, som sagt, derved kun villet gøre Loven tydelig og klar, for at der ikke skulde opstaae Tvivl og Proces herom i Fremtiden. Jeg vil derfor anbefale dette Endringsforslag til det høitærede Things Vedtagelse.

Formanden: Da der ikke er noget Udset til, at dette Affnit, saavel hvad Forhandlingerne som Afstemningerne angaaer, kan blive behandlet tilende, skal jeg standse for idag. Forinden jeg opgiver Dagsordenen for næste Møde, skal jeg meddele, at jeg fra Formanden